

Keleivis, Karaliaucziuje
tas Utarninką išbūdams,
kaštoj, ant bile tokio Busto
apšėliutas, su Bušpinin-
geis ant Vertainio Metū
5 Sgr.

Keleivis

Apšėlimū Štatimai i Ke-
leivi kaštoj po 2 Sgr. už
kožną, smulkeis Raštais
išdrukavotą Gilę. Gro-
mats reik ben atrašyti:
Worder-Rossgarten
№ 5.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniukams Žinės parnešgas.

№ 43.

Karaliaucziuje, 22, Oktoberi.

1872.

22. Nedėdienėse po šventosės Traicės.

Evang. Matt. 18, 23—35. Grom. Filip. 1, 3—11.

„Jie bus mano Žmonėmis, tay aš būsiu jų Dievu. Ir anžina Derėjimą su jeis darysiu, kad aš ne paliaūsiu jiems Gero daryt, ir sawo Baimę jiems i Szirdi dūsiu, kad nū manės nesiskirs.“ Jer. 32, 38, 40. — Szitą meilingąjį Pajadėjimą Wiešpats pirmjaušėy sawo išrinktiems Žmonėms Žydū Giminės dave, o kaip tie jo Malonę per Jėzu Kristu jiems prislulytą ne priėme, tay dabar šitas Pajadėjimas eit ant wišū i anų Išrinktųjų Wieta per Likėjimą i Jėzu Kristu istojusių. Alie argi kas tą tikray gal pasišawinti? Ir kasgi ben yra Liudymas, bau kas gal tikray tikėnis Diewo Malonėje stowis ir pajadėtąjį Žegnonę apturėšes? Diewo Žodis jaso: „Kuršai Kristaus Dwašę ne tur, tas jo ne yra.“ Bet pagal musū Gromatōs Žodi tas išliudyja Kristaus Dwašę turis, kūrš pirmjaušėy mok wertingay ir džiaugsmingai Diewui dėkawoti šwentoje Meilėje.

Szwentasis Apaštals tai mok. Kaip jisai per Regėjimą paragintas jautės iš Uzijōs ben Kartą ir ant musū Pujės i Gyropą pareiti ir czionay pirmjaušėy Pilipū Mieste Ewangeliją apšafyti; kaip czionay Wiešpats Purpuro Kromininkei Lydijai Szirdi atwėre, kad ji pirmoji Kristiezonka Gyropōs Žemėje pastojō, kaip aname Mieste potam dar Pulkelis anai Kromininkei Likėjime prisidraugawojo iki kol šw. Apaštals dėl sawo Liudymo apie Kristaus Wardą i Kalėjimą parėjo, o potam iš to dywnay išwalnytas ir dar Kalėjimo Užweizdą Kristai laimėjęs, wislab tai randam Rusdawimūse Apaštalū 16tame Perskryime placziaus papasakota.

Alie musū šendieniškoj Gromatoj iššėreiskia Apaštalo Szirdis, kaip ta iš to Laimėjimo, kūrš Ewangeliją Pilipū Mieste apturėjusi ir patim Kalėjime pilna Džiaugsmo ir Dėkawonės ējanti. Žis myl sawo Wiešpati, sawo Pong Jėzu. Žis myl jo šwentojį Ewangeliją, jis myl mielūsius Filipensūs dėl jų Likėjimo

i Swieto Išganytoji, ogi patyrēs budams, kad jie wis dar wiernay Likėjime stowi ir kad Welnio Pagundymai jūs dar n'istengę iš tikrojo Išganymo Kelio išwadzioti: iš to jis sawo Szirdiēs Džiaugšime ne gal atgristi Wiešpacziui dėkawojēs. Tūmi jis išliudyja, tikray Kristaus Dwašę jame gyvenanczią.

Taygi ir iš musū tie šwentojį Dwašę sawyje gyvenanczią tur ir Wiešpacziui priklauso, kurie sawo Szirdyje lyg tokijau Džiaugšimą tur iš Augimo ir Prasiplatiniimo Diewo Karalystēs, ir kurie Meilėje Wiešpacziui širdingay dėkawoj, kad czia wiena, czia kita Dušele Bonai Jėzui tekusi. Tai wiernas, šwentosės Dwašės papildytas Dušiu Rūpintojis, kuriam tai didziausias Džiaugšimas, kad Wiešpats jo Pročę žegnojēs, jam Dušeliū priwesti; tai Kristui priklauso Tėwai, kurie pilni Dėkawonės sawam Diewui jaucaš, kad jiems yra pasisekę sawo Waitūs kaip Starbą jiems pawierytąjį prie Jėzaus nū Prapulties iškawoti, ogi tai ir tikray Kristiezoniški Parapijonai, kurie su sawo wiernūju Dušiu Rūpintūju, jūs pagal Kristaus Walę, ganancziūju, Meilėje ir Dėkawonėje suwienyti jaucaš, kurie nepaliaudami už ji ir su jūmi meldzias ir kiek imanydami pasiprocewoja, kad Meile prie jų pacziū ir wi-soje Kristiezonysteje abstingēsne ir Išpazinimas wis jų pilnesnis pastotu, jeib Kristaus Atpirktieji jū ilgiaus jū czystėjni ir nebartini butu bey papildyti Waitis Teišybēs iki Dienai Jėzaus Kristaus ant Garbės ir Liaupšės Diewo. Amen.

Apie nekuri Mistrą Pūdininką.

(Pradžia Num. 41.)

Szendien mes, kaip pasižadėję, toliaus pasakosim, kaip musū mielasis Pūdininkas Giriūkliu pastojō ir jo bey jo Namū Wakajaus ir Palaimą biedningiausėy šuteškėjo.

Jra tokiū Griekū, kurie labjaus už titus wisūs prie welniškōs Weislės priklauso. Ne dyka todel Brangwyns Welno Krauju wadinams yra. Ne norėdams ir ne mislydams matos Žmogus i jo Žabangą

ipūlēs. Taip ējo ir Mistrui Kromerui. Prie jo re-
 mestininkiško Darbo, kuri jis tankiųjų swetimūse Na-
 mūse atskidawo, jam Kartais prie Busryczio ir Sznapysūs
 (iš Pradžios Liferis) tape pastatytas. Liferis, sakoma,
 ēšas pomisam kīs kas, ne kaip prastasis Brangwyns.
 Beje ir jis yra Melabasis, ale puikiųjų pasišweites.
 Kromeris iškol ne buvo Szpyritaus Prietelis buwes,
 ale Atsilaitymo Draugytai jis ir ney jokiet ne pri-
 klause. Jis todel mislyjo, meilingay pastatytaji Stilleli
 ir wēl taip meilingay priimti turys. Prieš Peržen-
 gimą miernojo Saiko bey prieš piktaji Szunkimą at-
 sišlengti, jis sawe per gana stipru laikes. „Symone,
 Symone, Szetonas geidžia jusū, kad jus sijotu, kaip
 Kwieczius!“ Kad tie Išganytojo Žodžiei Petruui pri-
 tiko, kaipgi ne dar daugiaus Mistrui Kromerui. Kad
 jau miliems Apaštalamas turėjo sakoma buti: „Bu-
 dēkit ir melsitės, kad ne itumbit i Pagundymą,
 Dwase tiesa noringa, ale Kuns yra silpnas“, kurgi
 bent rastus kīs foks žmogaus Waiks, tokio Pagrau-
 denimo ne priwalas? Mistras Kromeris, Pūlimo ne
 pasibijodams, Budejimo bey Meldimo užmiršo, o tai
 buvo Bradžia jo Pūlimo. Dgi kaip jis dabar su
 wienu Koje ant Pasložnumo užmynęs buvo, tay ir
 ne buvo ney jokio Atsilaitymo daugiaus, tekis jis
 dabar, jū žemyn jū greityn, nubėgo. O foks jis dabar
 prieš Sawiškius buvo? Susiraufęs pastojo jo Wei-
 das prieš Moteriskę bey Kudiki, weik parėjo ir ne-
 meilingos apmaudingos Kalbos, galiausey jau ir Grumz-
 dimai bey pikti Barimai. Ne wis rods Mistras Kro-
 meris toks pasiliko. Išpagirawus, jam gailu ir didey
 nesmagu buvo del tokio Užsimiršimo, ir jis wisados
 apsieme, daugiaus taip ne daryti. Ale iš Dufios Gi-
 lybės išsipazinti ir sakyti: „Diewe, buk man Grieknam
 malonus!“ toktai biednam Apjekeliui wis sunkyn ējo.
 O kadangi jis ne norėjo pasižeminti ir pas Diewo
 Malonės Costa parpulti, bet per sawo paties Syls
 pasigelbėti, todel jis wis toliaus žemyn nurytejo.
 Tankiųjų jis rods ir Ašarū praliejo iš Gieddės, atsi-
 mindams, foks jis praėjusiam Wakare jau wēl parėjęs
 buvo; ale tokios Ašaros dar niera Petro Ašaros,
 bene kartais ir Szinę sujudinancziuos, ale taję ne iš-
 gydancziuos. O bėdnoji Moteriske bey bėdnoji Duktė —
 jiedwi Dūna su Ašaromis te galėjo walgyti, su Aša-
 romis jiedwi tankiųjų drėkino sawo Patalą; tū senūjū
 Bludū, kurūse anie gražus Bertšmukai parasyti buvo,
 foki i Ranką emus, jiedwi dusaudamos atsimine praėju-
 siūjū geresnūjū Giesū. Dabar Mistras jau nebimo-
 kėjo puikiūs Szprukelus i Bludus bey Laurelus rasyti,
 o jo Wieta ne tikray prie Walgio, bet ir prie Wakaro
 Žegnonės jau kone wis tuszcia buvo. — Taipjau
 nusidawe ir wienuj Dienoj, kurioj Tėws po Pietū ant
 Darbo išėjęs, o iki Wakaro dar ne pargryžęs buvo.

Abi Moteriskosē ilgay su Wakarēne laufe, pasly-
 smutnos wienuos walge, o Tėwo Dalysą pakawojo.
 Tėwo ilgas Užtrukims jomdwim žendien ypacziųjų kiau-
 dus buvo; ši buvo ta Diena, kurioje Pūdiminkis kitą
 Kart' šwentoj' Wietoj' Pūžadą istare, sawo Priwen-
 cziauwotaję mylėti geroje bey piktose Dienose, kol
 Smertis jūs perskirs. Išėidams jis pažadėjo, žendien
 weik sugryžti, o štay, prie Wakarēnės jo Wieta tusz-
 czia, ogi prie Wakaro Žegnonės ir dar. Dabar jiedwi
 pamislyti turėjo, kad ir žendien Tėws piktaj Drau-
 gyštėj užtruko, o kas iš to sekas, apie tai jos jau
 gana patyrusios buvo. Prie Wakaro Žegnonės Per-
 šrimą iš Bybelū Duktė pasikaityti lubėdawo; ji ir
 žinojo, kad kožnam Metė, Swobdės Dienai parėjus,
 wisados 103 tisis Psalmas skaitytas tape ant Atsau-
 jinimo žirdingajo Džiaugimo pirmosios Swenczia-
 wojimo Dienos. Moynods Szirdi izeisti ne norėdama,
 Duktė todel kimu Balsu, iš sujudio Widaus par-
 einancziū, klause: „Argi ir žendien Swencziauwojimo
 Psalmą skaitysu?“ Motyna smutnay Galwą pakrate.
 „Ak rasi Wiešpats iš Malonės ir wēl tokio Gieso
 mums suteks, kuriame mes linksmy liaupinti galėsim
 už Wislą, tą jis mums Gero yra padaręs, kad jis
 musū, kad jis jo Gywasit iš Prapūlimo išgelbėjęs —
 ale žendien skaityl kita; miela Duktė, skaitysiuwa 130 taji
 Psalmą.“ Duktė atskleidusi skaitė: „Iš Gilybės,
 Bone Diewe, haučiu tawęj! Bone Diewe, klausyl
 mano Balsą, dabokis sawo Ausimis ant Balsu mano
 Malbės. Jey tu, Bone Diewe, Griekus nori priro-
 kūti, Bone Diewe, kas išsilaitys? Nesja pas tawę yra
 Atleidimas, kad tawę prisibijotum. Aš laukiu Pono
 Diewo; mano Dusia liaukia Pono Diewo nū wiendės
 Aušrės iki kitės. Izrael, nusitikel Bonu Diewu; nēs
 prie Diewo yra Malone ir daug Išgelbėjimo pas ji.
 Je jisai išgelbēt Izrael iš wisū jo Griekū. Amen.“
 „Ak mano Duktėle“, tare Motyna, „skaityl man ta
 Bertšma pirm paslywojo dar Kartą, tai yra tikra Die-
 karšwa Konoms musū Szirdziū.“ O Duktė wēl
 skaitė: „Izrael, nusitikel Bonu Diewu; nēs prie Diewo
 yra Malone, ir daug Išgelbėjimo pas ji.“ Ilgay
 sėdėjo dabar Motyna tyka prie Stalo, Rankas susi-
 emusi ir Lupas menkay bejudindama; nēsja ji dar
 toliaus iš Gilybės hauke sawo Wiešpatiešp' už tą,
 kuri ji taip žirdingay buvo mylėjusi, beje už tą, kuri
 ji ir dar mylėjo, o bene daugiaus, ne kaip ji pati
 nušmane. Dukteri Patalop siusdama, ji wienu ketino
 laukti, kol Tėws parėjęs. Nū Pono Diewo ji Kan-
 trumo bey romės Dwajės išsipraše, kad jei galima
 paslotu, girtam Wyrui pareinant, tykay ištriwoti, ir
 jam Waidą be kelaut, su Pengwumu ji pergaleri. Taip
 parėjo Wakaro Welumas, praėjo ir Widurnaktis,
 Mistras ne pareit. Argi jam foks Regiliukis butu

nusidavęs? Naši jis prie kokio Pažyštamo užkrypęs bus, todėl jis Rytmetyje pareis. Atsigulus, ne dave Kupesczietei jei užmigti, tikt Valandomis suudaulaudama ji Naši praleido. Vos tikt Dienelei be brėkštant, ji jau atšikėle, pažadino ir Dukterę, kuri Kasijės taisyti turėjo, jeib Tėms parėjes rastu jes ant jo be laukianczes. Wisšas buvo gatawa, Stubas haltam lytingam Rudens Rytui esant — tape išildyta, jau Saulele užtefėjusi aukštokay prie Dangaus stovėjo; Walanda po Walandós prašolo, Stundós po Stundo, kone girdėtinay be laukiant trufkėzioja Szirdys abiejū Moteriskūjų, Tėms kožnam Akies Mirksnij' tur pareiti — ale Tėms ne parėjo. Dabar bais didis Škagstis abi apėme. Dukte, žinodama, kur jis niteiti buvo ketinęs, iš Miestelio išbėgusi apie jo Pasilikimą tardyti pradėjo. Kieme prie wienu Akininko ji patyre, kad Tėms wafar, anksti jau sawo Darbą atlikęs, Giesiu ant Namū linkuy nū jo išėjęs. Š Szinką nuėjusi, klausinėjo Dukte ir cze. Karcziamininke pasakojo, Mistras Kromeris esās rods Draugysteje keliū gerū Prieteliū cze buwęs, bet sutevus wėl išėjęs, ant Ziegoriaus II jis butu Namus prišėkti galėjęs. Ji dar ir sake: „Argi jam pakelyj' kas butu nusidawus — jis rods Stifkeli daugiaus, ne kaip reikiant, buvo geres; taip juk trophyjas, geriems Prieteliems susitejus.“ „Ak mielas Diewe, kur musū bėdnas Tėms?“ tais Žodžieis pargryžo Dukte prie baimingay laukiančios Motynós. Gana klausinėjus ir tardzius, apie Mistro Pasilikimą. Nieks tai ne žinojo pasakyti. O kadangi ir ta Diena praėjo bey sekanczioji Naktis, o išsiustieje Paslai antram Rytmetije taip jau be jokios tikros žiniós parėjo, tay ta Wislis Wiršu gawo: Mistras Kromeris girts budams Tamsoje yra paklydęs, nū Krantós i Upę Saalę nuwirtęs ir czion nuskendęs. Taygi dabar Mistrėne bey jós Dukte, Tėwą jau per numirusi laikydamos, ji apwerkti bey apdejoti pradėjo. Ale ypaczies skaudzey per Szirdi joms pjome ta Wislis, kad jis girts budams i aną Amžiu iškelawęs. Wiešpats buvo jū Ramdytojis, šep jós butu apalpusios sawo Warge. Taip wėl Wafars priėjo, Ziegorus rode dewintaję Aduką, Miestelio Akczios ryšos pastajo. Musū pažyštamos Smutnosios pirm Atsigulimo ant Atsigawinimo dar Rnygas pasiėme. Tay jós išgirdo, prie Duriū lengwey tuzgenant. Dukte krupterėjusi sušuko: „Tai yra Tėms!“ Wirpanczioms Rankomis Motyna žwakę nutwėrusi i Prybuti išėjo ir klause: „Kas czion tuzgeno?“ „Aš esu, atdarykit man“, atsiliepe Tėwo pažyštamanis Balsas. Akies Mirksnyje Duris atšwėre, o Wyrš laikęs prie sawo Pacziós, jós Raklu apšabinęs. Ka jis werkdams istarti galėjo, tikt tiek te buvo: „Ak ar jus man dar galit atleisti, komi aš jus taip ilgay warginau? Aš Szetono Nagūje gulejau,

ale Pons Diews dywinay iš tū manę išplėše — ar jus galit man wislab wiernay atleisti?“ Tokę Kalbą jiedwi ne norėjo girdėti, bet wien patirti, kaip Škagbėjims jo Kuno bey Dusios nusidawęs buvo.

Tėms atšikėdo, Motyna bey Dukte hale jo, o jis pradėjo pasakoti: „Vrie Laukininko Kieme Darbą atlikus, aš ketinau Namūn pareiti. Pro Szinką praeinant, prišauke man Balsas iš tós: „Mistruji, ne taip greitay, eikwa podriaugey, aš tikt sawo Stifkeli pirma išgeršu.“ Lytingai Dienai be esant, aš Szinkstubej taip ilgay norėjau pasilaukti. Ne prašykit, kad aš jums papasakocziaus, toks aš cze pastojau. Kaip aš išėjau, nebizinau; man pabudus, buvo tamši Naktis aplinkuy, o ir mano Widuje; Nakties Wėjume aš imanytinay buwau išpagirawęs; ale aš giedėjauši, toks pas jus pargryžti; matydams, ne toli nū Miesto Kalbe budams, aš prie Atolo Kupetós atsiguliau ir czion pasilikau, kol Diena praauso. Anksti manę Škagstis wargino, todėl aš i Miestą iejęs Persikandimui Mazumą Dūndós nusipirkau. Gaspadininks, kursai manę pažino, sake: „Na Mistruji, ar vrie Dūndós ne reikės ir Malkelio, powisam gerojo, tas eit prie Szirdies, priegtam šis Rytis ir smarkiey šurpus yra.“ Gals buvo tas, kad aš jau wėl apšigėriau; o kad jau pirma man Gieda buvo, girtu pas jus pareiti, tay dabar dar daugiaus. Piningū tu prie sawęs turi, aš pamislyjau, šekis i Gelzkelio Wežimą ir paważof šalin. Taip aš nepakajojenczietei Szazinei norėjau išbėgti. Š Leipciki nukalęs, klausiau sawę, ko tu cze nori, šalin iš cze, toliaus, toliaus! Po trijų Stundū aš buwau Mieste Dresden. Lauke po plynum Dangum aš Naktije wėl miegojau; prakieiktoji Plėczka turėjo manę šildyt. Kuniskay ir dwašiskay saires aš pabudau, ale puikus buvo šis Rytis. Be Susimanyimo aš Akcziomis waitstinejau ir priejau didnji Tistą, per Upę Elbe wedantįsi. Szale manęs stovėjo czhytay ir mandagiey aprėdits Waikinuks, kursai per Szaliuni peršilenkęs mažus Akmenaiczius i Upę numete. Ir aš žurėjau žemyn i Wandeni; tay man atšidawe, buk iš to man Balsas prišauke: „Ko tu cze nori wiršuy ant Swieto, šubykis, žemyn nusofti, šiezion yr' tawo Wieta.“ Saulelės Szwietimas wis šwiesynėjo, bet Dumos mano Szirdies wis tamšyn. Beje, ir butu geriaus, kad tu sawo bėdnam Weikimui Galą padarytai — wienu Rusūkimu Wisšas atlikta. Tikt Mazumo Drasumo dar reik — o ant to pagelb' Butelke. „Girdėk, tu Mazasis, i aną Szinką nubėgęs, parnešt man Draugwyno, o šis Puštrecziojis t'ėne taw Alga.“ Taip ikalbintais Waifelis didzioms Akimis i manę paziurėjęs atšake: „Mano Tėms ne ger' Brangwyno, jis sake, Brangwyns paiku, ligustu bey pašleibusu padaro; taygi ir tu ne turi to gerti.“

„Sztay mano Mieliejie, tūm Rudikio Žodžiu nu-
twėre Wiešpats macningay mano Dušiq. Wienu
Sykiu aš pasijutau, šale Bedugnio stovys, norėdams
i tą nušūkti. Ašaros werzte iš Akiū man weržės.
Waifelis tylėdams atstojō; prie Akmens sutrenktoji
mano Butelke stambėdama i Upę nulėke. „Wiešpatie,
gelbėt manę, kad aš ne nugrimščiau!“ taip aš pra-
dejau melsties — o pastuy apšūfęs ant Gryžkelio
pasidawjau ir per Leipciki prie jusū parfelawau. No-
rėdams, kad manę Nieks ne matytu, aš iki sutemus
už Miestelio laikiaus pasislėpęs. Aš jawę per dideli
Griekininką laikau ir mislyjos Koyno ženklą su samim
besinešiojas, todel aš giedžios, Žmoniems i Akis par-
eiti. Dabar Wislą žinot. Atleiskit man, kaip Wieš-
pats man atleido. Jo n'šmierojamay didžiei Ma-
lonei bey jusū Uzmeldimui už manę turiu man nusi-
dawusji Išgelbėjimą uždekwoti. Dgi dabar ir ši
mano Wieta prie Namū Bybeliū, jey Diewas toliaus
padės, ne tur daugiaus tušezia buti.“ — Mistras
Bybeles ėmęs atfleide 103 tyji Psalmą šakhdams:
„Motynel, pravūlūstam Sunui i Tėwo Namus par-
gryžus, Linksmybės Gzesnis tape kelta; o ir man,
pas sawo Diewą bey pas jus parėjus, dabar taip nū
Sziridiēs ger' yra, kad aš tikt liaupsinti bey dėkwoti
te galiu.“ O Liaupsinimo bey Dėkwojimo Apierą,
kuri iš sukultōs, pažemintōs Sziridiēs parėjo, Wiešpats
maloningay priėme. Wiernasis Ganytojis iškawojo ir
apsfergėjo sawo prapūlūšę, o wėl surastaję Awele, kad
ji ne wėl paklydo. — Kad Mistras Pūdininkš sawo
Remestininkeczioj dabar wėl Bludus bey Laurėlus
Szprukeleis išgrožino, tay ant tūjū ir tankiey ans
Žodis Prarato Joelo randamas buwo: „Babuskit, jus
Girtiejie, ir werkit“, arba iš Gromatōs Korintijonams:
„Girtūklei ne gaus Karalystės Diewo“; o nū Mi-
strenės Pūdininkš linksmojo Weido wisos žymės ap-
singay tefėjusjū Ašarū Sroweliū prapūlūšios buwo.

— u —

Wisotia Sinia.

— Utarninke 15 taji Oktoberi Wakare wėlay ant
Ziegoriaus 11 ir 10 Minutū yra Prusū karaliskasis
Princas Albrechts, kursai jau ilgošą Gziesą sirgo,
pasimiręs. Wiešpats Ciecorius yra dėl to pirm-
jaus, ne kaip pirmto ketinęs, butent Pėtnyczioj 18 taji
pitm Pietū iš Badū-Badū Namūn i Berlyną par-
felawęs. Subatoj tape Nabaštiniško Kunelis Szar-
liutenburkio Kapliczioj arba Kapelės Sklepe palaidotas.
Ant Palaidojimo buwo Meklenburgiskis Didercikis,

Badū Didercikis ir keli titi Kunigaitšeziei i Berlyną
atfelawę. Bet Wiešpacziui Ciecoriui yra šitas Pasi-
mirimas jo jauniausiojo Broslio didey per Szirdi ejęs.

— Francuziskiojo Gendrol-Feldmaršalo Bazieno
Prowa už tai, kad jis liotringiskę Festungą Mets
Wotiecziū Waiskams Kare padawęs, wis dar
n'iera ant Galo. Bet Bazienas patš wis jū ilgiaus
jū aštriaus sugautas laikomas. Aplink jo Butą stow
Dien ir Nakti Waktos sergedamos, o Naktimis šale jo
Stubōs ir wis wiens Oberstas gaun uššilakhtis, jeib
šitas aukštasis Kalinys ne pabėgtu. Dgi jau ir misly-
jama, kaip kad Bazienas galėjęs galiausiey Kulną per
Galwą gauti.

— Princas Napoleonas buwo be Pawelyjimo
Waldono Tjėro i Francuziją atėjęs, kas-žin kę ezia
sukti ir wėlti norėdams. Tjėro Ministeriei šitam Swe-
cziai Paliepiną prisiunte, kad jis turis tūjau wėl iš
Francuzijōs atstoti. Napoleons iš Pirmo ne norėjo
klausyti, ale beweit Žandarai parėję ji per Rubeziu iš-
gabeno, o jo Pati Kloilde gimusi Italiska Princefe,
kuri su jūmi drauge i Francuziją buwo atėjusi, ir ne
waroma draug su sawo Natimi per Rubeziu išėjo.

— Grykijoje Plėšikū ir Razbaininkū Susi-
buntawojimai sawo Darbą išgątingay waro. Pirm
Triumpo buwo tie Kelemtėlei nekuri Poną Kat-
saną sugawę ir nū jo Famylijōs 15 Tufstancziū
Drachmū Piningū ant Awadimo iššimokėdine. Szita
Piningū Daugybe tape judėta, o Katsanas ir palei-
stas, ale Razbaininkai jam buwo Ausis ir Nosį nupjowę.

Prefe Karaliauczije 19. Oktoberi.

Ant Turgaus Jawū ne daug pareit. Kwierziei 90—
100 Sgr. Rugiei 52—60 Sgr. Miežiei, did., 44—48 Sgr.
Miežiei, mai., 40—42 Sgr. Awijos 24—29 Sgr. Žir-
niei, rain., 70—75 Sgr. Žirniei, balt., 78—80 Sgr. Ro-
putes 18—23 Sgr. Szjens 27—29 Sgr. Entnės.
Sziaudai 20—22½ Sgr. Entn. Swiestas 10—13 Sgr. uš
Swarą. Kiauskiei 6½—7 Sgr. Mandelis. Dabokit! Jawū
Prefia dabar wis pagal naujiti Szepeli pribūdama!

Apšakymas.

F. W. Schäfer, Lilzėje,
Wotiecziū Ulhezioj Num. 14,

powisam ties Wächterio Apteka,

pardūba baisingay pigiey:

audziamujū Bumbuliū, audziamujū Wilmū, Lytaus
Szirmū, Gumi-Kurpiū, Szaukstū, Peiliū, Szakiū,
akmeniniū Ryfū, purcellioniniū Taworū ic. ic.